

Zitting 1978–1979

14 497

Bepalingen in het belang van de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid (Arbeidsomstandighedenwet)

Nr. 6

NOTA VAN WIJZIGINGEN

Ontvangen 10 januari 1979

A. In artikel 1, derde lid, wordt in plaats van «de ondernemingsraad, bedoeld in de Wet op de ondernemingsraden (Stb. 1971, 54);» gelezen: «de ondernemingsraad, ingesteld overeenkomstig het bij of krachtens de wet bepaalde voor de onderneming waartoe het bedrijf of de inrichting behoort:» en wordt in plaats van «artikel 30, tweede lid» gelezen: «artikel 29, tweede lid».

B. Artikel 2 wordt gewijzigd als volgt.

1. In het eerste lid, onderdeel a, vervallen de woorden: «tijdens het vervoer» en «anders» en wordt in plaats van «behoudens voor zover» gelezen: «voor zover dit».

2. In het eerste lid, onderdeel c, wordt na «personen» ingevoegd: «behoudens voor zover bij of krachtens algemene maatregel van bestuur anders is bepaald».

3. In het eerste lid, onderdeel d, wordt na «categorie» ingevoegd: «, voor zover dit bij de aanwijzing is bepaald».

4. Aan het eerste lid worden twee zinnen toegevoegd, luidende: «Ter verzekering van de veiligheid, ter bescherming van de gezondheid en ter bevordering van het welzijn in verband met de in de eerste zin onder c bedoelde arbeid kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur, met inachtneming van het belang van de beveiliging van de in dat onderdeel bedoelde gestichten en inrichtingen, regelen worden gesteld welke afwijken van het bij of krachtens deze wet bepaalde of strekken ter aanvulling daarvan. De voordracht tot een algemene maatregel van bestuur, als bedoeld in de eerste zin onder c of de tweede zin, wordt Ons gedaan door Onze Minister en Onze Minister van Justitie tezamen».

5. In het vierde lid, eerste zin, vervalt «niet» en wordt in plaats van «indien» gelezen: «tenzij».

C. Artikel 3 vervalt.

D. Artikel 4 wordt vernummerd tot artikel 3 en gewijzigd als volgt.

1. In onderdeel a wordt in plaats van «de erkende regelen» gelezen: «de algemeen erkende regelen».

2. De onderdelen f en g worden vernummerd tot g en h.

3. Na onderdeel e wordt een nieuw onderdeel ingevoegd, luidende: «f. ongevarieerde zich in een kort tijdsbestek herhalende arbeid en arbeid waarbij het tempo door een machine of een lopende band op een zodanige

wijze wordt beheerst dat de werknemer zelf verhinderd wordt het tempo van de arbeid te beïnvloeden, moeten, zo veel als redelijkerwijs kan worden gevergd, worden vermeden;».

4. In onderdeel g wordt in plaats van de «de bescherming van de veiligheid en de gezondheid» gelezen: «de bevordering van de veiligheid en de bescherming van de gezondheid».

5. In onderdeel h wordt een puntkomma geplaatst achter «van de werknemer» en vervalt hetgeen daarop volgt.

6. Aan het artikel wordt een nieuw onderdeel toegevoegd, luidende:

«i. zo veel als redelijkerwijs kan worden gevergd, moet de inhoud van de taak van de werknemer zodanig worden bepaald en moeten de samenwerking, de leiding en het toezicht zodanig worden geregeld, dat de arbeid bijdraagt tot zelfontplooiing van de werknemer en vermeerdering van zijn vakbekwaamheid, en dat er voor de werknemer voldoende mogelijkheden zijn om het werk volgens zijn eigen inzicht, zoals dat mede bepaald wordt door zijn vakbekwaamheid, in te richten, contact met andere werknemers te onderhouden en zich op de hoogte te stellen van het doel en het resultaat van zijn arbeid en de eisen die daaraan worden gesteld».

7. De aldus gewijzigde inhoud van artikel 3 wordt genummerd als eerste lid, waarna een nieuw lid wordt toegevoegd, luidende:

«2. Buiten het in het eerste lid bedoelde gebied, moeten in het bedrijf of de inrichting voorzieningen worden getroffen ter verzekering van de veiligheid, ter bescherming van de gezondheid en ter bevordering van het welzijn van de werknemer voor zover de behoefte daaraan wordt opgeroepen door de deelneming aan de werkzaamheden of het daarmee samenhangend verblijf in het bedrijf of de inrichting».

E. Artikel 5 wordt vernummerd tot artikel 4 en gewijzigd als volgt.

1. In het eerste lid, eerste zin, wordt achter «het welzijn van de werknemer» ingevoegd: «binnen het bedrijf of de inrichting».

2. In het tweede lid, eerste zin, wordt in plaats van «zijn in het eerste lid bedoelde beleid» gelezen: «het beleid gericht op veiligheid, gezondheid en welzijn».

3. In het tweede lid, tweede zin, wordt in plaats van «de erkende regelen» gelezen: «de algemeen erkende regelen».

4. Het derde lid wordt gelezen:

«3. In bedrijven of inrichtingen behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie moet het beleid gericht op veiligheid, gezondheid en welzijn door de werkgever jaarlijks in de vorm van een schriftelijk plan voor een periode van ten minste één jaar worden vastgelegd. De werkgever moet ervoor zorgen dat iedere werknemer desgewenst van het plan kennis kan nemen. Dit plan mag worden opgenomen in de schriftelijke mededeling, bedoeld in artikel 31b, tweede lid, van de Wet op de ondernemingsraden.».

5. In het vierde lid wordt in plaats van «zijn beleid» gelezen: «het beleid gericht op veiligheid, gezondheid en welzijn» en wordt in plaats van «een bedrijf of een inrichting, behorende tot een onderneming in de zin van de Wet op de ondernemingsraden, waarvoor overeenkomstig het bij of krachtens die wet bepaalde een ondernemingsraad is ingesteld» gelezen: «een bedrijf of een inrichting, behorende tot een onderneming, waarvoor een ondernemingsraad is ingesteld».

6. In het vijfde lid wordt in plaats van «alsmede aan de ondernemingsraad en de Commissie» gelezen: «alsmede aan de Commissie of Commissies onderscheidenlijk de ondernemingsraad».

F. Artikel 6 wordt vernummerd tot artikel 5 en gelezen als volgt.

«Artikel 5

1. De werkgever moet ervoor zorgen dat in een bedrijf, een inrichting of een deel daarvan, behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur

aangewezen categorie, met betrekking tot dat bedrijf, die inrichting of dat deel daarvan een arbeidsveiligheidsrapport aanwezig is, bevattende:

- a. een beschrijving van het bedrijf, de inrichting of het deel daarvan, van de daarin voorkomende stoffen en de eigenschappen van deze stoffen;
- b. een beschrijving van het proces dat in het bedrijf, de inrichting of het deel daarvan plaatsvindt, alsmede van de werking daarvan;
- c. een beschrijving van de redelijkerwijs voorzienbare gevaren die door storingen in het onder b bedoelde proces of door foutieve handelingen kunnen optreden tijdens alle fasen van het proces met inbegrip van het in werking stellen en het tot stand brengen daarvan;
- d. een beschrijving van hetgeen verder nodig is voor de beoordeling van de redelijkerwijs voorzienbare gevaren voor de veiligheid en de gezondheid van de in dat bedrijf of die inrichting werkzame werknemers;
- e. een beschrijving van de technische en organisatorische voorzieningen die getroffen zijn om storingen en foutieve handelingen zoveel mogelijk te voorkomen en de ernst van de gevolgen daarvan zoveel mogelijk te beperken.

2. Gelijke verplichting geldt voor de werkgever met betrekking tot een bedrijf of een inrichting of een deel daarvan, afzonderlijk door de Directeur-Generaal van de Arbeid hiertoe aangewezen. De Directeur-Generaal van de Arbeid gaat tot een zodanige aanwijzing niet over dan nadat hij de werkgever alsmede de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad of, bij het ontbreken van beide colleges, de belanghebbende werknemers in de gelegenheid heeft gesteld hun mening ter zake kenbaar te maken.

3. Krachtens het eerste en het tweede lid kunnen slechts worden aangewezen een bedrijf, een inrichting of een deel daarvan, waarin zich bijzondere gevaren kunnen voordoen voor de veiligheid of de gezondheid van de daarin werkzame werknemers.

4. Indien in het bedrijf, de inrichting of het deel daarvan, een zodanige verandering wordt aangebracht of optreedt, dat het rapport niet meer voldoet aan het bij het eerste lid omtrent de inhoud bepaalde, moet het rapport dienovereenkomstig worden gewijzigd.

5. Van het rapport en de wijziging daarvan worden vijf afschriften aan het districtshoofd en een afschrift aan de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad gezonden.

6. Het bedrijf, de inrichting of het deel daarvan, aangewezen krachtens het eerste of tweede lid, mag niet in werking worden gebracht en de in het vierde lid bedoelde verandering mag niet worden doorgevoerd, alvorens aan de verplichtingen, bedoeld in het eerste, tweede, vierde en vijfde lid, is voldaan.

7. Bij een aanwijzing krachtens het eerste of tweede lid wordt bepaald met ingang van welk tijdstip aan de daarbedoelde verplichting, voor zover deze vóór de aanwijzing reeds in werking gebrachte bedrijven, inrichtingen of delen daarvan betreft, moet zijn voldaan.

8. Het districtshoofd zendt een afschrift van het rapport of van een wijziging daarvan ter kennisneming aan:

- a. de regionale inspecteur van de volksgezondheid, belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, in wiens ambtsgebied het bedrijf, de inrichting of het deel daarvan, waarop het rapport betrekking heeft, is gelegen;
- b. het hoofd van het district van de Dienst voor het Stoomwezen, in wiens ambtsgebied het bedrijf, de inrichting of het deel daarvan, waarop het rapport betrekking heeft, is gelegen;
- c. de districtsinspecteur voor het brandweerwezen, in wiens ambtsgebied het bedrijf, de inrichting of het deel daarvan, waarop het rapport betrekking heeft, is gelegen, onderscheidenlijk, indien dat bedrijf of die inrichting niet in het ambtsgebied van een districtsinspectie voor het brandweerwezen is gelegen, de hoofdinspecteur voor het brandweerwezen;
- d. het gezag dat ten aanzien van datgene, waarop het rapport betrekking heeft, bevoegd is tot het verlenen van een vergunning krachtens de Hinderwet.

9. Het districtshoofd kan met betrekking tot de in het eerste en vierde lid bedoelde gegevens en voorzieningen aan de werkgever de eis stellen dat hem aanvullende gegevens worden verschafte en wel andere of aanvullende voorzieningen worden getroffen. De in de eerste zin bedoelde gegevens en voorzieningen worden vermeld in een aanvulling van het rapport. Op een zodanige aanvulling zijn het vijfde en het achtste lid van overeenkomstige toepassing. Een eis tot het treffen van een voorziening, die met een voorschrift dat is verbonden aan een op grond van een der wetten tot bescherming van het milieu verleende vergunning tot het oprichten, in werking brengen of houden, uitbreiden of wijzigen van een bedrijf of inrichting dan wel tot het veranderen van een daarin gebezigde werkwijze één of meer zodanige raakpunten heeft dat hij met dat voorschrift in strijd kan komen, stelt het districtshoofd niet dan na overleg met het gezag dat de vergunning heeft verleend. In verband met dit overleg hoort het gezag de inspecteur, bedoeld in het achtste lid, onder a.

10. Indien het districtshoofd van oordeel is dat bij falen van de getroffen voorzieningen als bedoeld in het eerste lid, onder e, dan wel in andere omstandigheden een bedrijfsramp kan ontstaan, kan hij de eis stellen dat met betrekking tot het bedrijf, de inrichting of het deel daarvan een stelsel van technische en organisatorische voorzieningen, dienende om de gevolgen van zulk een ramp zoveel mogelijk te beperken, wordt tot stand gebracht of een zodanig reeds tot stand gebracht stelsel wordt aangevuld of gewijzigd. De eis kan onder meer betrekking hebben op:

- a. de wijze van interne alarmering en de organisatie daarvan;
- b. de door de werknemer individueel of in groepsverband te verrichten handelingen;
- c. het alarmeren van betrokken overheidsinstanties en hulporganisaties;
- d. oefeningen, te houden volgens een vooraf vastgesteld schema. Een eis tot het tot stand brengen, aanvullen of wijzigen van een stelsel van voorzieningen dat met een gemeentelijk of regionaal rampenplan, opgesteld ten behoeve van de bevolking, een of meer raakpunten heeft, stelt het districtshoofd niet dan na overleg met het gezag dat het rampenplan heeft opgesteld. In verband met dit overleg hoort het gezag de inspecteur, bedoeld in het eerste lid, onder c.

11. Onze Minister kan met betrekking tot het in het eerste en tiende lid bepaalde nadere regelen stellen.

12. De werkgever is verplicht ervoor te zorgen, dat voldaan wordt aan het in het vierde tot en met zesde lid bepaalde en het krachtens het elfde lid bepaalde, alsmede aan een eis als bedoeld in het negende en tiende lid.

13. Een aanwijzing als bedoeld in het tweede lid of een eis als bedoeld in het negende of tiende lid, is met redenen omkleed, bevat de termijn waarbinnen eraan moet worden voldaan en wordt bij gedagtekend schrijven ter kennis van de werkgever en de ter zake bevoegde commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad gebracht. Indien beide colleges ontbreken, brengt de werkgever de inhoud van een aanwijzing als bedoeld in het tweede lid zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers.

14. Uit een aanwijzing als bedoeld in het tweede lid of uit een eis als bedoeld in het negende en tiende lid vloeit geen verplichting voort zolang daartegen ingevolge artikel 38 een bezwaarschrift kan worden ingediend en zolang omtrent een zodanig bezwaarschrift niet is beslist».

G. Artikel 7 wordt vernummerd tot artikel 6 en gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid wordt in plaats van «wordt ingelicht» gelezen: «doeltreffend wordt ingelicht».
2. In het derde lid wordt in plaats van «voldoende op de hoogte zijn» gelezen: «op de hoogte zijn».
3. Aan artikel 6 wordt een vierde lid toegevoegd, luidende:
«4. Onze Minister kan met betrekking tot het in dit artikel bepaalde nadere regelen stellen».

H. Artikel 8 wordt vernummerd tot artikel 7.

Het vijfde lid wordt gelezen:

«5. Onze Minister kan met betrekking tot het in dit artikel bepaalde nadere regelen stellen».

I. Artikel 9 wordt vernummerd tot artikel 8 en gewijzigd als volgt.

1. Het eerste lid wordt gelezen:

«1. De werkgever moet, indien zijn bedrijf of inrichting behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie, ervoor zorgen dat een jaarverslag aanwezig is met betrekking tot de veiligheid, de bescherming van de gezondheid en de maatregelen ter bevordering van het welzijn van de werknemers in dat bedrijf of die inrichting. Dit verslag moet voldoen aan het bij of krachtens dit artikel bepaalde. Het mag worden opgenomen in de gegevens, die ingevolge artikel 31b, eerste lid, van de Wet op de ondernemingsraden aan de ondernemingsraad moeten worden verstrekt.».

2. In het tweede lid, onder e, wordt na «geleid» ingevoegd: «of waarbij grote materiële schade is ontstaan».

J. Artikel 10 wordt vernummerd tot artikel 9.

K. Artikel 11 wordt vernummerd tot artikel 10 en gewijzigd als volgt.

In de onderdelen a en c vervalt de zinsnede «en overeenkomstig de voorschriften gegeven bij of krachtens deze wet». Onderdeel b wordt gelezen: «b. de hun ingevolge deze wet ter beschikking gestelde persoonlijke beschermingsmiddelen op de juiste wijze te gebruiken en na gebruik op de daartoe bestemde plaats op te bergen, een en ander voor zover niet krachtens deze wet is bepaald dat werknemers niet verplicht zijn beschermingsmiddelen als vorenbedoeld te gebruiken;».

L. Artikel 12 wordt vernummerd tot artikel 11.

M. Artikel 13 wordt vernummerd tot artikel 12 en gelezen als volgt.

«Artikel 12

1. Ter bevordering van de in artikel 11 bedoelde samenwerking moeten in een bedrijf of een inrichting, aangewezen krachtens het tweede of het derde lid, gelet op de aard en de indeling daarvan, één of meer Commissies voor veiligheid, gezondheid en welzijn worden ingesteld, tenzij het bedrijf of de inrichting behoort tot een onderneming waarvoor een ondernemingsraad is ingesteld.

2. Bij algemene maatregel van bestuur worden categorieën van bedrijven en inrichtingen aangewezen, ten aanzien waarvan de in het eerste lid bedoelde verplichting geldt.

3. Het districtshoofd kan een bedrijf of een inrichting niet behorende tot een krachtens het tweede lid aangewezen categorie, afzonderlijk aanwijzen, ten aanzien waarvan de in het eerste lid bedoelde verplichting geldt. Het districtshoofd gaat tot een zodanige aanwijzing niet over dan nadat hij de werkgever en de werknemers in het bedrijf of de inrichting in de gelegenheid heeft gesteld hun mening ter zake kenbaar te maken. Een aanwijzing is met redenen omkleed en wordt bij gedagtekend schrijven ter kennis van de werkgever gebracht. De werkgever brengt de inhoud van de aanwijzing zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de werknemers.

4. Een Commissie bestaat uit vertegenwoordigers van de betrokken werknemers die daartoe door hen uit hun midden worden aangewezen. De werknemers van een afdeling in een bedrijf of een inrichting, waarin het in artikel 14 bedoelde overleg plaatsvindt, wijzen in elk geval ten minste één persoon uit hun midden als vertegenwoordiger aan in die Commissie tot het werkterrein waarvan die afdeling behoort. Voor de toepassing van dit lid wordt een bestuurder niet als werknemer beschouwd.

5. Een Commissie beraadt zich omtrent de zorg voor de veiligheid, de gezondheid en het welzijn van de werknemers in het bedrijf of de inrichting, pleegt regelmatig overleg daaromtrent met de werkgever en adviseert hem dienaangaande.

6. De werkgever behoeft de instemming van de ter zake bevoegde Commissie voor een door hem te nemen besluit met betrekking tot de vaststelling, wijziging of intrekking van een regeling op het gebied van de veiligheid, de gezondheid of het welzijn in verband met de arbeid. Wordt ten aanzien van een te nemen besluit de instemming van de Commissie niet verkregen, dan kan de werkgever zich wenden tot de bedrijfscommissie, ingesteld krachtens de Wet op de ondernemingsraden voor de groep ondernemingen, waartoe zijn onderneming behoort, met het verzoek het besluit goed te keuren. De goedkeuring van de bedrijfscommissie treedt in de plaats van de instemming van de Commissie. De bedrijfscommissie brengt haar besluit bij gedagtekend schrijven ter kennis van de werkgever. De werkgever brengt de inhoud van dit besluit zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de ter zake bevoegde Commissie. Artikel 27, vijfde lid, van de Wet op de ondernemingsraden is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat in plaats van «ondernemingsraad» en «ondernemer» wordt gelezen: Commissie, onderscheidenlijk werkgever.

7. Ten einde de leden van een Commissie in de gelegenheid te stellen hun in het vijfde lid bedoelde taak naar behoren te vervullen, moet aan hen:

- a. de mogelijkheid worden geboden in werktijd en met behoud van loon de scholing en vorming te ontvangen, die zij voor de uitoefening van hun taak redelijkerwijs nodig hebben;
- b. de nodige inlichtingen worden verschaft:
 - 1°. van de zijde van de werkgever;
 - 2°. van de zijde van de hoofden van de in de artikelen 15, 16 en 17 bedoelde diensten onderscheidenlijk van de zijde van de veiligheidskundige;
 - 3°. van de zijde van de ambtenaren, bedoeld in artikel 29;
- c. in de bedrijfstijd voldoende tijd en gelegenheid worden verschaft voor het verkrijgen van de nodige inlichtingen en gegevens;
- d. de mogelijkheid worden geboden de ambtenaren, bedoeld in artikel 29, tijdens hun bezoek aan het bedrijf of de inrichting te vergezellen, behoudens voor zover dezen te kennen geven dat daartegen vanwege een goede uitoefening van hun taak bezwaren bestaan;
- e. de mogelijkheid worden geboden zich met de onder d bedoelde ambtenaren buiten tegenwoordigheid van anderen te onderhouden.

8. Een Commissie kan een deskundige uitnodigen tot het bijwonen van een vergadering met het oog op de behandeling van een bepaald onderwerp of tot het uitbrengen van een schriftelijk advies. Indien de deskundige hiervoor kosten in rekening brengt, behoeft de Commissie voor de uitnodiging de toestemming van de werkgever.

9. De werkgever is verplicht te zorgen dat de leden van een Commissie niet uit hoofde van hun taak in hun positie in het bedrijf of de inrichting worden benadeeld. Op het beëindigen van de dienstbetrekking van de leden van een Commissie zijn het tweede en vijfde lid van artikel 21 van de Wet op de ondernemingsraden van overeenkomstige toepassing.

10. Onze Minister kan met betrekking tot het eerste, derde tot en met vijfde en zevende lid nadere regelen stellen.

11. Uit een aanwijzing als bedoeld in het derde lid en uit een besluit van de bedrijfscommissie als bedoeld in het zesde lid vloeit geen verplichting voort zolang daartegen ingevolge artikel 38 een bezwaarschrift kan worden ingediend en zolang omtrent een zodanig bezwaarschrift niet is beslist.».

N. Na artikel 12 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

«Artikel 13

1. Het in artikel 12, zevende lid, bepaalde met betrekking tot de rechten van de leden van een Commissie is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de leden van de ondernemingsraad.

2. Waar in deze wet bevoegdheden worden gegeven aan de ondernemingsraad of aan de leden van de ondernemingsraad, komen, indien de ondernemingsraad een commissie heeft ingesteld ter behandeling van de aangelegenheden betreffende de veiligheid, de gezondheid en het welzijn van de werknemers binnen het bedrijf of de inrichting, die bevoegdheden toe aan die commissie onderscheidenlijk de leden van die commissie.».

O. Artikel 14 wordt gewijzigd als volgt.

1. In het eerste lid wordt na «beschouwd» ingevoegd: «terwijl voor die afdelingen geen Commissie is ingesteld.».

2. In het tweede lid vervalt de zinsnede «krachtens artikel 15, tweede lid, van de Wet op de ondernemingsraden».

P. Artikel 15 wordt gewijzigd als volgt.

1. In het tweede lid, eerste zin wordt in plaats van «De directeur-generaal van de arbeid» gelezen: «De Directeur-Generaal van de arbeid». In het tweede lid wordt na de eerste zin een zin ingevoegd, luidende: «Hij gaat tot een zodanige aanwijzing niet over dan nadat hij de werkgever alsmede de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad of, bij het ontbreken van beide colleges, de belanghebbende werknemers in de gelegenheid heeft gesteld hun mening ter zake kenbaar te maken.».

In het tweede lid, derde zin, wordt na «ter kennis van de werkgever gebracht» ingevoegd: «en van de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad».

Aan het tweede lid wordt de volgende zin toegevoegd: «Indien beide colleges ontbreken, brengt de werkgever de inhoud van de aanwijzing zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers.».

2. Het derde lid wordt gelezen:

«3. De taken van de bedrijfsgezondheidsdienst hebben ten doel het beschermen en het bevorderen van de gezondheid van de werknemers voor zover het betreft problemen die samenhangen met de verhouding waarin de werknemer staat tot de arbeid die hij verricht. Te dien einde verstrekt hij adviezen en verleent hij bijstand aan de werkgever, de werknemers en de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad. Als behorende tot die taken worden in ieder geval aangemerkt:

a. het verrichten van geneeskundig onderzoek bij het in dienst treden van de werknemer;

b. het verrichten van periodiek geneeskundig onderzoek van werknemers, die in verband met de uitoefening van hun werkzaamheden aan bijzonder gevaar voor hun gezondheid blootstaan;

c. het doen van aanbevelingen tot het voorkomen van beroepsziekten;

d. het medewerken aan het voorkomen van ongevallen;

e. het medewerken aan revalidatie;

f. het medewerken aan het weren en bestrijden van schadelijke invloeden, waaraan de werknemer in verband met zijn arbeid kan zijn blootgesteld, zoals schadelijke dampen, gassen, stof, schadelijk of hinderlijk geluid of andere schadelijke of hinderlijke trillingen, of schadelijke stralingen;

g. het houden van toezicht op de omstandigheden, waaronder de arbeid wordt verricht, zoals temperatuur, vochtigheid, luchtbeweging, stof, verlichting, geluid en zindelijkheid;

h. het houden van toezicht op schadelijke invloeden, welke de werknemer door de aard van zijn arbeid, zijn werktijden, zijn arbeidsmilieu of het arbeidstempo kan ondervinden, zoals invloeden ten gevolge van ploegenarbeid, stukwerk of het automatiseren van het productieproces;

i. het houden van een bedrijfsgeneeskundig spreekuur;

j. het verlenen van eerste hulp bij ongevallen en ziekte, het doen van aanbevelingen tot het organiseren van de EHBO en tot het plaatsen van het aan de eerste hulpdienst verbonden personeel, alsmede het opleiden en het instrueren van dit personeel;

k. het verrichten van geneeskundig onderzoek van werknemers, anders dan onder a en b bedoeld;

l. het medewerken aan het bevorderen van goede arbeidsverhoudingen in het bedrijf of de inrichting;

m. het medewerken aan het verrichten van arbeidsanalyse

n. het verrichten van werkzaamheden en het bevorderen van maatregelen ter beperking van ziekteverzuim;

o. het optreden als medisch adviseur van sociale fondsen en instellingen.».

3. In het zevende lid wordt in plaats van «dit bezwaarschrift» gelezen: «een zodanig bezwaarschrift».

Q. Artikel 16 wordt gewijzigd als volgt.

1. In het tweede lid, eerste zin, wordt in plaats van «Het districtshoofd kan na verkregen machtiging van de directeur-generaal van de arbeid» gelezen: «De Directeur-Generaal van de Arbeid kan». Het tweede lid, tweede zin, wordt gelezen: «Hij gaat tot een zodanige aanwijzing niet over dan nadat hij de werkgever alsmede de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad of, bij het ontbreken van beide colleges, de belanghebbende werknemers in de gelegenheid heeft gesteld hun mening ter zake kenbaar te maken.» In het tweede lid, derde zin, wordt na «ter kennis van de werkgever gebracht» ingevoegd: «en van de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad». Aan het tweede lid wordt de volgende zin toegevoegd: «Indien beide colleges ontbreken, brengt de werkgever de inhoud van de aanwijzing zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers.».

2. Het derde lid wordt gelezen:

«3. De taken van de veiligheidsdienst onderscheidenlijk de veiligheidskundige hebben ten doel de bevordering van de veiligheid en de hygiëne van het arbeidsmilieu. Te dien einde verstreken zij adviezen en verlenen zij bijstand aan de werkgever, de werknemers, en de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad.».

3. In het vierde lid wordt in de tweede en derde zin in plaats van «persoon» gelezen: «veiligheidskundige». Aan het vierde lid wordt een zin toegevoegd, luidende: «De in een veiligheidsdienst werkzame veiligheidskundigen oefenen hun taak uit met behoud van hun zelfstandig oordeel op het gebied van hun deskundigheid en van hun onafhankelijkheid ten opzichte van degene die aan het hoofd staat van vorenbedoeld bedrijf of vorenbedoelde inrichting.».

4. In het vijfde lid wordt in plaats van «in het eerste of tweede lid» gelezen: «in het eerste, tweede of vierde lid».

5. Het zesde lid, onderdeel c, wordt gelezen: «c. de vereisten waaraan de veiligheidskundigen en het overige in een veiligheidsdienst werkzame personeel moeten voldoen.».

6. In het zevende lid wordt in plaats van «dit bezwaarschrift» gelezen: «een zodanig bezwaarschrift».

R. Artikel 17 wordt gelezen als volgt.

«Artikel 17

1. Indien aan een bedrijf of een inrichting zowel een bedrijfsgezondheidsdienst krachtens artikel 15 als een veiligheidsdienst onderscheidenlijk een veiligheidskundige krachtens artikel 16 verbonden moeten zijn, mogen de in die artikelen omschreven taken door één dienst vervuld worden, mits deze zodanig is georganiseerd, uitgerust en bemand en zodanig wordt geleid dat hij die taken naar behoren kan vervullen. De arts en de veiligheidskundige die binnen een zodanige dienst de leiding hebben op het gebied van de bedrijfsgezondheidszorg onderscheidenlijk het veiligheidskundig gebied moeten rechtstreeks toegang hebben tot degene die aan het hoofd staat van het bedrijf of de inrichting waaraan die dienst verbonden is.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld met betrekking tot het in het eerste lid bepaalde.».

S. In artikel 18, eerste lid wordt na «arbeidsmilieu» ingevoegd: «alsmede het verschaffen van inlichtingen als bedoeld in artikel 12, zevende lid, onder b, 2°».

T. In artikel 19 vervalt het zesde lid.

U. In artikel 20, onder c, wordt in plaats van «de nodige maatregelen» gelezen: «zodanige maatregelen» en in plaats van «de onder a en b genoemde overlegorganen en diensten»: «de overlegorganen en diensten onderscheidenlijk veiligheidskundige bedoeld onder a en b».

V. Artikel 21 wordt gewijzigd als volgt.

1. In het tweede lid, onderdeel a, wordt na «gebouwen» ingevoegd: «, terreinen, schepen».

2. Het derde lid, onderdeel i, wordt gelezen: «het registreren, melden en bewaren van gegevens;».

3. In het vierde lid wordt in onderdeel a en b na «te verrichten» ingevoegd: «of te doen verrichten».

W. Artikel 23, derde lid, wordt gelezen:

«3. Een eis als bedoeld in artikel 22, vierde, vijfde en negende lid, is met redenen omkleed en wordt bij gedagtekend schrijven ter kennis gebracht van de werkgever, van de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad of, bij het ontbreken van beide colleges, van de belanghebbende werknemers.».

X. Artikel 25 wordt gelezen als volgt.

«Artikel 25

1. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat de verplichting tot naleving van daarbij aangewezen zich tot de werkgever richtende voorschriften, vastgesteld krachtens artikel 21, in de gevallen bij die maatregel omschreven rust op een ander dan de werkgever. Aangewezen kunnen worden de eigenaar of beheerder dan wel degene die kan beslissen over het onderhoud van:

- a. schepen, vaartuigen of andere vervoermiddelen;
 - b. gebouwen, inrichtingen, installaties, terreinen of andere ruimten;
 - c. gereedschappen, installaties, machines, werktuigen of andere hulpmiddelen bij de arbeid,
- een en ander zoals zonodig nader bij die maatregel bepaald.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat het degene op wie krachtens een maatregel als bedoeld in het eerste lid een verplichting is gelegd, verboden is aan een werkgever:

- a. toestemming te geven op, aan of in zaken als bedoeld in het eerste lid, onder a of b, door werknemers arbeid te doen verrichten;
- b. zaken als bedoeld in het eerste lid, onder c, voor het doen verrichten van arbeid door werknemers ter beschikking te doen stellen, indien niet bij die maatregel omschreven bewijsstukken met betrekking tot die zaken aanwezig zijn, een en ander zoals zonodig bij of krachtens die maatregel nader bepaald.».

Y. In artikel 26 wordt in plaats van «de artikelen 23 en 34» gelezen: «de artikelen 23, 30 en 33».

Z. Artikel 28 vervalt en artikel 29 wordt vernummerd tot artikel 28.

AA. Artikel 30 wordt vernummerd tot artikel 29 en gewijzigd als volgt:
In het derde lid, derde zin, wordt na «werkgever» ingevoegd: «onderscheidenlijk de natuurlijke of rechtspersoon bedoeld in de artikelen 24 en 25».

AB. Artikel 31 wordt vernummerd tot artikel 30 en gewijzigd als volgt. In het eerste en tweede lid wordt in plaats van «de artikel 30 bedoelde ambtenaren» gelezen: «de in artikel 29 bedoelde ambtenaren».

AC. Artikel 32 wordt vernummerd tot artikel 31 en gelezen als volgt.

«Artikel 31

1. De in artikel 29 bedoelde ambtenaren zijn verplicht tot geheimhouding van alle zaken- en bedrijfsgeheimen waarvan zij in hun hoedanigheid kennisnemen, voor zover deze geheimhouding niet in strijd is met de bepalingen van deze of een andere wet.

2. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren zijn, behoudens tegenover hen aan wier gezag zij uit kracht van hun ambt zijn onderworpen, verplicht tot geheimhouding van de namen der personen door wie een klacht is ingediend of aangifte is gedaan van een overtreding van het bij of krachtens deze wet bepaalde, behoudens wanneer deze personen hen schriftelijk hebben verklaard tegen de mededeling van hun namen geen bezwaar te hebben.

3. De in artikel 5, achtste lid, bedoelde ambtenaren en gezagsdragers zijn verplicht tot geheimhouding van alle zaken- en bedrijfsgeheimen welke hun uit de arbeidsveiligheidsrapporten alsmede uit de wijzigingen en aanvullingen daarvan bekend worden, voor zover deze geheimhouding niet in strijd is met de bepalingen van deze of een andere wet.

4. De leden van een Commissie zijn verplicht tot geheimhouding van alle zaken- en bedrijfsgeheimen waarvan zij in hun hoedanigheid kennisnemen, voor zover deze geheimhouding niet in strijd is met de bepalingen van deze of een andere wet.»

A.D. Artikel 33 wordt vernummerd tot artikel 32 en gelezen als volgt.

«Artikel 32

1. Indien het districtshoofd van oordeel is, dat een of meer van de in het negende of tiende lid bedoelde bepalingen niet of in onvoldoende mate of op onjuiste wijze worden nageleefd, is hij bevoegd de werkgever een aanwijzing te geven. Hij gaat hiertoe in de gevallen bedoeld in het tiende lid, niet over dan nadat hem hiertoe een verzoek is gedaan overeenkomstig artikel 36. Hij geeft bovendien geen aanwijzing dan na de werkgever en de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad of, bij het ontbreken van beide colleges, de belanghebbende werknemers in de gelegenheid te hebben gesteld te worden gehoord. Indien beide colleges ontbreken, stelt de werkgever de belanghebbende werknemers zo spoedig mogelijk op de hoogte van het voornemen van het districtshoofd tot het geven van een aanwijzing, behoudens in het geval dat door de meerderheid van de belanghebbende werknemers een verzoek is gedaan overeenkomstig artikel 36.

2. In de aanwijzing geeft het districtshoofd met redenen omkleed aan op welke punten het bij of krachtens deze wet bepaalde naar zijn oordeel niet of in onvoldoende mate of op onjuiste wijze wordt nageleefd, benevens de maatregelen welke naar zijn oordeel noodzakelijk zijn om daaraan te voldoen. De aanwijzing wordt door hem bij gedagtekend schrijven ter kennis gebracht van de werkgever en van de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad. Indien beide colleges ontbreken, brengt de werkgever de inhoud van de aanwijzing zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers.

3. De werkgever alsmede de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad of, bij het ontbreken van beide colleges, een meerderheid van de belanghebbende werknemers kunnen binnen 21 dagen na het ter kennis brengen van de aanwijzing daartegen een met redenen omkleed bezwaarschrift indienen bij het districtshoofd.

4. Na ontvangst van een bezwaarschrift, ingediend overeenkomstig het derde lid, stelt het districtshoofd degene door wie dat geschrift is ingediend, de werkgever alsmede de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad of, bij het ontbreken van beide colleges, de belanghebbende werknemers zo nodig in de gelegenheid te worden gehoord.

5. Het districtshoofd neemt zijn beslissing zo spoedig mogelijk en omkleedt deze met redenen. Behalve ingeval hij het bezwaarschrift niet ontvankelijk verklaart, komt die beslissing in de plaats van de beschikking waartegen het bezwaarschrift was ingediend. Ten aanzien van de nieuwe beslissing zijn de tweede en derde zin van het tweede lid van overeenkomstige toepassing. Indien die beslissing een aanwijzing tot naleving inhoudt, is de eerste zin van het tweede lid bovendien van toepassing.

6. Een aanwijzing als in dit artikel bedoeld bevat de termijn waarbinnen eraan moet zijn voldaan.

7. De werkgever is verplicht aan de aanwijzing te voldoen. De werknemers zijn verplicht aan de aanwijzing te voldoen voor zover deze betrekking heeft op een verplichting bij of krachtens deze wet aan werknemers is opgelegd. De werkgever draagt zorg dat de werknemers van de op hen rustende verplichting zo spoedig mogelijk in kennis worden gesteld.

8. De verplichting bedoeld in het zevende lid, eerste onderscheidenlijk tweede zin, geldt niet:

a. voor wat betreft een aanwijzing als bedoeld in de eerste zin van het eerste lid, zolang daartegen ingevolge het derde lid een bezwaarschrift kan worden ingediend en zolang omtrent een zodanig bezwaarschrift niet is beslist;

b. voor wat betreft een aanwijzing als bedoeld in het vijfde lid, zolang daartegen ingevolge artikel 38 een bezwaarschrift kan worden ingediend en zolang omtrent een zodanig bezwaarschrift niet is beslist.

9. Een aanwijzing, als bedoeld in dit artikel, kan strekken ter naleving van het bepaalde bij of krachtens:

a. artikel 2, voor zover zulks bij de krachtens dat artikel gestelde regelen is bepaald;

b. artikel 3, onder a tot en met e, g en h;

c. artikel 4, eerste tot en met vierde lid;

d. artikel 6;

e. artikel 8;

f. artikel 10, onder a tot en met d;

g. artikel 12, eerste lid, vierde lid, zevende lid, onder a, b, 1° en 2°, c, d en e, en tiende lid;

h. artikel 14, eerste lid;

i. artikel 20, onder c;

j. artikel 21, voor zover zulks bij de krachtens dat artikel gestelde regelen is bepaald;

k. artikel 27;

l. artikel 28.

10. Een aanwijzing kan voorts strekken ter naleving van:

a. artikel 3, f en i;

b. artikel 11.».

AE. Artikel 34 wordt vernummerd tot 33 en gewijzigd als volgt.

1. Het eerste lid wordt gelezen:

«1. Het districtshoofd of een andere door Onze Minister aangewezen ambtenaar kan aan een werkgever een eis stellen betreffende de wijze waarop één of meer regelen, gesteld krachtens artikel 2 of 21, moeten worden nageleefd, voor zover zulks bij die regelen is bepaald.».

2. Het derde lid wordt gelezen:

«3. Een eis vermeldt van welke regelen hij de wijze van naleving bepaalt, is met redenen omkleed en bevat de termijn waarbinnen eraan moet zijn voldaan.».

3. Het vierde lid wordt gelezen:

«4. De eis wordt door de ambtenaar bij gedagtekend schrijven ter kennis gebracht van de werkgever en van de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad. Indien beide colleges ontbreken, brengt de werkgever de inhoud van de eis zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers.»

4. In de derde zin van het vijfde lid wordt na «op hen rustende verplichting» ingevoegd: «zo spoedig mogelijk».

5. In het zesde lid wordt in plaats van «dit bezwaarschrift» gelezen: «een zodanig bezwaarschrift».

6. Het negende lid wordt gelezen:

«9. De president van de rechtbank bedoeld in het zevende lid, kan op verzoek van de werkgever, na deze, de betrokken ambtenaar alsmede de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad of, bij het ontbreken van beide colleges, de belanghebbende werknemers in de gelegenheid te hebben gesteld te worden gehoord, de beschikking, houdende toepassing van het zevende lid, buiten werking stellen. Hij omkleedt zijn beslissing met redenen en zendt afschrift daarvan aan de werkgever en de ambtenaar. De werkgever brengt de inhoud van de beschikking zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad of, bij het ontbreken van beide colleges, van de belanghebbende werknemers. Tegen de beslissing van de president van de rechtbank staat geen voorziening open behalve beroep in cassatie in het belang der wet.»

AF. Artikel 35 wordt vernummerd tot 34 en gewijzigd als volgt.

1. In het derde lid wordt de derde zin gelezen: «De president van de arrondissementrechtbank geeft binnen drie dagen, na de werkgever, degene tot wie het bevel is gericht, de ambtenaar die het bevel gaf en de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad of, bij gebreke van beide colleges, de belanghebbende werknemers in de gelegenheid te hebben gesteld te worden gehoord, zijn met redenen omklede beschikking, waarvan onverwijld aan die werkgever, aan degene tot wie het bevel is gericht en aan die ambtenaar per aangetekende brief een afschrift wordt gezonden.»

2. In het vierde lid, tweede zin, wordt in plaats van «het bevel» gelezen: «het bevel bedoeld in het eerste lid».

3. In het vijfde lid wordt in plaats van «artikel 34, zesde lid» gelezen: «artikel 33, zesde lid».

4. In het zesde lid wordt in plaats van «die het bevel gaf» gelezen: «die een bevel als bedoeld in het eerste lid gaf».

5. Het achtste lid wordt gelezen:

«8. De werkgever brengt de inhoud van een bevel als bedoeld in het eerste lid, alsmede van een beschikking als bedoeld in het derde lid, derde zin, zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad of, bij het ontbreken van beide colleges, van de belanghebbende werknemers.»

AG. Na artikel 34 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

«Artikel 35

1. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald in welke gevallen het districtshoofd alsmede een andere onder diens gezag werkzame en door hem daartoe gemachtigde ambtenaar bewijsstukken als bedoeld in artikel 21, derde lid, onder h, of 25, tweede lid, ongeldig kan verklaren en daarop een desbetreffende aantekening kan plaatsen. Bij de maatregel wordt tevens bepaald welke bevelen de ambtenaar voor een juiste vervulling van deze taak kan geven aan de werkgever onderscheidenlijk de natuurlijke of rechtspersoon, bedoeld in laatstgenoemd artikel-lid.

2. Een ongeldigverklaring is met redenen omkleed en wordt door de ambtenaar bij gedagtekend schrijven ter kennis gebracht van de werkgever onderscheidenlijk van de natuurlijke of rechtspersoon als bedoeld in artikel 25 en van de ter zake bevoegde Commissie, onderscheidenlijk de ondernemingsraad. Indien beide colleges ontbreken, brengt de werkgever de inhoud van de ongeldigverklaring zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers.

3. Degene aan wie een bevel als bedoeld in het eerste lid, tweede zin, is gegeven, is verplicht daaraan te voldoen. De ambtenaar kan ter uitvoering van een zodanig bevel de hulp inroepen van de sterke arm.».

AH. Artikel 36 wordt gelezen als volgt.

«Artikel 36

1. Indien tussen de werkgever en werknemers meningsverschil bestaat omtrent de naleving van een of meer van de bij of krachtens deze wet gestelde regelen kunnen de werkgever alsmede de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad of, bij het ontbreken van beide colleges, een meerderheid van de belanghebbende werknemers het districtshoofd verzoeken toepassing te geven aan artikel 32, 33 of 34. Bovendien kunnen de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad of, bij het ontbreken van beide colleges, een meerderheid van de belanghebbende werknemers de Directeur-Generaal van de Arbeid verzoeken toepassing te geven aan artikel 5, tweede lid, artikel 15, tweede lid, of artikel 16, tweede lid. Het verzoek moet schriftelijk, gedagtekend en met redenen omkleed worden ingediend. De werkgever zendt zo spoedig mogelijk een afschrift van zijn verzoek aan de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad. Indien beide colleges ontbreken brengt de werkgever de inhoud van zijn verzoek zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers. Andere verzoekers dan de werkgever zenden zo spoedig mogelijk een afschrift van het verzoek aan de werkgever.

2. Het districtshoofd onderscheidenlijk de Directeur-Generaal van de Arbeid beslist zo spoedig mogelijk op het verzoek na een onderzoek waarbij de verzoeker, de werkgever alsmede de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad of, bij het ontbreken van beide colleges, de belanghebbende werknemers in de gelegenheid worden gesteld hun mening te kennen te geven.

3. Indien het districtshoofd onderscheidenlijk de Directeur-Generaal van de Arbeid van oordeel is dat er geen aanleiding is aan het verzoek te voldoen, deelt hij dit schriftelijk, gedagtekend en met redenen omkleed mede aan de werkgever en de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad. Indien beide colleges ontbreken, brengt de werkgever de inhoud van de beschikking zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers.».

AI. Artikel 37 wordt gewijzigd als volgt.

1. In het zesde lid, onderdeel b vervallen de woorden: «dan wel andere bij of krachtens deze wet vastgestelde voorschriften».

2. Het zevende en achtste lid worden vernummerd tot het negende en tiende lid.

3. Na het zesde lid worden twee nieuwe leden ingevoegd, luidende:

«7. De werkgever zendt zo spoedig mogelijk een afschrift van zijn verzoek om ontheffing van de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad. Indien beide colleges ontbreken brengt de werkgever de inhoud van zijn verzoek zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers.

8. Voordat het districtshoofd een beschikking inzake een ontheffing neemt, stelt hij de werkgever alsmede de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad of, bij het ontbreken van beide colleges, de belanghebbende werknemers in de gelegenheid te worden gehoord.».

4. Het negende lid wordt gelezen:

«9. Een vrijstelling wordt in de Nederlandse Staatscourant bekendgemaakt. Een beschikking inzake een ontheffing wordt bij gedagtekend schrijven ter kennis gebracht van de werkgever en van de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad. Indien beide colleges ontbreken, brengt de werkgever de inhoud van de beschikking zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers. Een beschikking inzake een ontheffing is met redenen omkleed.»

5. Het tiende lid wordt gelezen:

«10. Een beschikking inzake een ontheffing werkt niet zo lang daartegen ingevolge artikel 38 een bezwaarschrift kan worden ingediend of zolang omtrent een zodanig bezwaarschrift niet is beslist.»

AJ. Artikel 38 wordt gelezen als volgt.

«Artikel 38

1. Tegen een aanwijzing als bedoeld in artikel 5, tweede lid, 12, derde lid, 15, tweede lid, of 16, tweede lid, dan wel tegen beschikkingen als bedoeld in artikel 32, vijfde lid, kan binnen 21 dagen na de dagtekening daarvan een bezwaarschrift worden ingediend bij Onze Minister.

2. Tegen een eis als bedoeld in artikel 5, negende en tiende lid, of 33, eerste lid, kan binnen 21 dagen na de dagtekening daarvan een bezwaarschrift worden ingediend bij Onze Minister.

3. Tegen een ongeldigverklaring als bedoeld in artikel 35, eerste lid, kan binnen 21 dagen na de dagtekening daarvan een bezwaarschrift worden ingediend bij Onze Minister.

4. Tegen een beslissing als bedoeld in artikel 36, derde lid, dan wel tegen een beschikking inzake een ontheffing als bedoeld in artikel 37, kan binnen 21 dagen na de dagtekening daarvan een bezwaarschrift worden ingediend bij Onze Minister.

5. Tegen een besluit van de bedrijfscommissie als bedoeld in artikel 12, zesde lid, kan binnen 21 dagen na de dagtekening daarvan een bezwaarschrift worden ingediend bij Onze Minister.

6. Een bezwaarschrift tegen een beschikking van het districtshoofd moet door diens tussenkomst worden ingediend.

7. Een bezwaarschrift is met redenen omkleed en gaat vergezeld van een afschrift van de aangevochten beschikking. Een bezwaarschrift kan worden ingediend door de werkgever alsmede door de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad of, bij het ontbreken van beide colleges, behalve in het geval dat een eis als bedoeld in artikel 5, negende en tiende lid, is gesteld, door de meerderheid van de belanghebbende werknemers.

8. Voor de toepassing van het eerste tot en met vierde lid geldt als dagtekening de dag waarop de aangevochten beschikking door de ambtenaar die deze heeft genomen, ter kennis is gebracht van de werkgever en de ter zake bevoegde Commissie onderscheidenlijk de ondernemingsraad, onderscheidenlijk de inhoud van de aangevochten beschikking door de werkgever ter kennis is gebracht van de belanghebbende werknemers. Voor de toepassing van het vijfde lid geldt als dagtekening de dag waarop het aangevochten besluit door de bedrijfscommissie ter kennis is gebracht van de werkgever, onderscheidenlijk de inhoud van het aangevochten besluit door de werkgever ter kennis is gebracht van de ter zake bevoegde Commissie.

9. Omtrent een bezwaarschrift, ingediend overeenkomstig dit artikel, wint Onze Minister het advies in van de Raad. Voordat de Raad zijn advies uitbrengt, stelt hij de indiener van het bezwaarschrift en degenen die ingevolge deze wet een bezwaarschrift hadden kunnen indienen, alsmede degene die de aangevochten beschikking heeft genomen, in de gelegenheid te worden gehoord.

10. Onze Minister neemt zijn beslissing, gelet op het advies van de Raad, zo spoedig mogelijk en omkleedt deze met redenen. Behalve ingeval Onze Minister het bezwaarschrift niet-ontvankelijk verklaart, treedt zijn beslissing in de plaats van de beschikking onderscheidenlijk het besluit waartegen het bezwaarschrift was ingediend. Voor zover de inhoud van de beschikking onderscheidenlijk het besluit waartegen het bezwaarschrift was ingediend, wordt gehandhaafd, maakt deze deel uit van de beslissing van Onze Minister. Indien laatstbedoelde beslissing een aanwijzing of eis inhoudt, zijn de werkgever en de werknemers, al naar gelang tot wie deze beslissing zich richt, verplicht aan de aanwijzing of eis te voldoen. Afschriften van de beslissing worden gezonden aan degene die het bezwaarschrift heeft ingediend, aan degene die de aangevochten beschikking onderscheidenlijk het aangevochten besluit heeft genomen, alsmede aan de belanghebbenden bedoeld in het zevende lid.

11. Voor de toepassing van dit artikel wordt met een werkgever gelijk gesteld een natuurlijke of rechtspersoon:

- a. als bedoeld in artikel 33, tiende lid, voor zover aan hem een eis is gesteld als in dat artikel bedoeld;
- b. als bedoeld in artikel 25, tweede lid, voor zover zich tot hem een ongelidigverklaring richt als bedoeld in artikel 35, eerste lid.».

AK. Artikel 39 wordt gewijzigd als volgt.

1. Het tweede lid wordt gelezen:

«2. Onze Minister regelt de samenstelling van de Raad, benoemt zijn voorzitter, tevens lid, en voorziet in het secretariaat. De Directeur-Generaal van de Arbeid, de Directeur-Generaal voor de Milieuhygiëne en de Directeur-Generaal voor het Overheidspersoneel zijn lid van de Raad en vertegenwoordigen de Minister van Sociale Zaken, de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne onderscheidenlijk de Minister van Binnenlandse Zaken.

Tot leden benoemt Onze Minister voorts:

- a. een aantal andere ambtenaren als vertegenwoordigers van het Rijk, met dien verstande dat het aantal ambtelijke leden niet groter is dan de helft van het gezamenlijk aantal leden, bedoeld onder b;
- b. een gelijk aantal vertegenwoordigers van de organisatie van werkgevers en van werknemers. Onze Minister benoemt voor ieder lid een plaatsvervanger. Hij regelt voor zover nodig de zittingsduur van de leden en hun plaatsvervangers. De voorzitter en de ambtelijke leden hebben een adviserende stem. Aan de niet-ambtelijke leden van de Raad en hun plaatsvervangers wordt een vacatiegeld toegekend».

2. Het derde lid wordt gelezen:

«3. De Raad kan ter behandeling van bijzondere onderwerpen commissies en werkgroepen instellen, welke geheel of gedeeltelijk kunnen zijn samengesteld uit personen die geen lid zijn van de Raad. De voorzitter, tevens lid, en de overige leden van een commissie en hun plaatsvervangers worden op voorstel van de Raad benoemd door Onze Minister behoudens het bepaalde in artikel 40, tweede lid. De voorzitter van de Raad, die lid is van een commissie of werkgroep, alsmede de ambtelijke leden daarvan hebben een adviserende stem. De Raad kan een commissie machtigen namens de Raad adviezen uit te brengen aan Onze Minister onverminderd het bepaalde in artikel 40, derde lid. De Raad kan voorts een commissie machtigen ter behandeling van bijzondere onderwerpen een sub-commissie of werkgroep in te stellen. De Raad stelt tot nadere regeling van zijn werkzaamheden een reglement van orde vast dat niet in werking treedt dan nadat het is goedgekeurd door Onze Minister. De Raad regelt de werkwijze van een commissie of werkgroep. De Raad en de door hem ingestelde commissies en werkgroepen kunnen zich in vergaderingen doen bijstaan door deskundigen.».

3. Het vierde lid wordt gelezen:

«4. Onverminderd het in artikel 38, negende lid, bepaalde wordt in de Raad overleg gepleegd omtrent de totstandkoming en uitvoering van algemeen bindende voorschriften ter uitvoering van deze wet en omtrent daarmee verband houdende aangelegenheden en wordt, indien de Raad zulks wenselijk acht, hieromtrent aan Onze Minister advies uitgebracht.».

4. In het vijfde lid vervalt de tweede volzin.
5. In het zesde lid, eerste zin, wordt na «commissie» ingevoegd: «, sub-commissies». In de tweede zin vervallen de woorden «het College,».
6. In het zevende lid wordt na «de Raad» ingevoegd: «en zijn commissies».

AL. Artikel 40 wordt gelezen als volgt.

«Artikel 40

1. Het College van Bijstand en Advies voor de Bedrijfsgeneeskunde, waarvan de naam wordt gewijzigd in College van Bijstand en Advies voor de Bedrijfsgezondheidsdienst als bedoeld in artikel 19, eerste lid, en trekt zodanige krachtens het bepaalde in het derde lid van artikel 39.

2. De Medisch Adviseur bij de Arbeidsinspectie en de geneeskundig hoofdinspecteur van de Volksgezondheid zijn lid van het College. Tot leden van het College benoemt Onze Minister voorts in ieder geval een leidinggevende arts van de Gemeenschappelijke Medische Dienst, bedoeld in hoofdstuk II, paragraaf 2a, van de Organisatiewet Sociale Verzekering (Stb. 1952, 344) alsmede een of meer vertegenwoordigers van verenigingen van artsen.

3. Het College kan eigener beweging adviezen uitbrengen aan Onze Minister.

4. Onze Minister beslist niet op een aanvraag om erkenning van een bedrijfsgezondheidsdienst als bedoeld in artikel 19, eerste lid, en trekt zodanige erkenning niet in dan nadat het College in de gelegenheid is gesteld advies uit te brengen.

5. De Directeur-Generaal van de Arbeid doet geen aanwijzing als bedoeld in artikel 15, tweede lid, dan nadat het College in de gelegenheid is gesteld advies uit te brengen.

6. Bij de krachtens artikel 15, zesde lid, onder c, te stellen vereisten kan de aanstelling van artsen als bedrijfsarts aan de goedkeuring van het College worden gebonden.

7. Het behoort voorts in ieder geval tot de taak van het College desgevraagd aan een werkgever, een commissie en een bedrijfsgezondheidsdienst bijstand en advies te verlenen omtrent vraagstukken van bedrijfsgezondheidszorg in een bedrijf of inrichting alsmede omtrent de naleving van hetgeen in de laatste twee zinnen van het vierde lid van artikel 15 is bepaald».

AM. De inhoud van artikel 42 wordt vernummerd als eerste lid, waarna een nieuw lid wordt toegevoegd, luidende:

«2. In afwijking van het eerste lid blijft de Veiligheidswet 1934 van kracht met betrekking tot een onderwijsinrichting als bedoeld in artikel 2, onder c, van die wet, en wel tot het tijdstip waarop ten aanzien van die onderwijsinrichting een besluit op grond van de tweede zin en een algemene maatregel van bestuur op grond van de derde zin, een en ander van artikel 2, tweede lid, van deze wet in werking treedt.».

AN. In artikel 43 wordt onderdeel p gelezen: «p. het Asbestbesluit (Stb. 1977, 269).».

AO. Artikel 53 wordt gelezen als volgt.

«Artikel 53

Aan artikel 1, onder 4°, van de Wet op de economische delicten wordt toegevoegd 'de Arbeidsomstandighedenwet, de artikelen 2, vijfde lid, 4, derde en vijfde lid, 5, eerste, tweede en twaalfde lid, en dertiende lid, tweede zin, 6, 7, 8, 9, 10 onder a tot en met d, 12, derde lid, vierde zin, 15, tweede lid, vierde zin, 16, tweede lid, vierde zin, 20, 23, 24, 25, 27, tweede en derde lid, 28, 30,

32, eerste lid, derde zin, tweede lid, derde zin, vijfde lid, derde zin voor zover daarbij de derde zin van het tweede lid van overeenkomstige toepassing is verklaard, en zevende lid, 33, vierde lid, tweede zin, vijfde lid, achtste lid, eerste zin, en negende lid, derde zin, 34, achtste en negende lid, 35, tweede lid, tweede zin, en derde lid, eerste zin, 36, eerste lid, vierde tot en met zesde zin, en derde lid, tweede zin, vijfde lid, zevende lid, eerste en tweede zin, en achtste lid, derde zin, en 38, tiende lid, vierde zin».

AP. In artikel 56, tweede lid, wordt een punt geplaatst achter «gesteld» en vervalt hetgeen daarop volgt.

AQ. De indeling en de opschriften worden gewijzigd als volgt.

HOOFDSTUK I. DEFINITIES EN TOEPASSINGSGBIED

Artikel 1

Artikel 2

HOOFDSTUK II. ALGEMENE VERPLICHTINGEN VAN DE WERKGEVER

Algemene zorg voor veiligheid, gezondheid en welzijn in verband met de arbeid

Artikel 3

Beleidsvoering en jaarplan

Artikel 4

Arbeidsveiligheidsrapporten

Artikel 5

Voorlichting en onderricht

Artikel 6

Melding en registratie van ongevallen en beroepsziekten

Artikel 7

Jaarverslag

Artikel 8

Voorkomen van gevaar voor andere personen dan werknemers

Artikel 9

HOOFDSTUK III. ALGEMENE VERPLICHTINGEN VAN DE WERKNEMERS

Artikel 10

HOOFDSTUK IV. SAMENWERKING EN OVERLEG TUSSEN WERKGEVER EN WERKNEMERS, DESKUNDIGE DIENSTEN

EERSTE AFDELING. SAMENWERKING EN OVERLEG

Verplichting tot samenwerking

Artikel 11

Commissie voor veiligheid, gezondheid en welzijn

Artikel 12

Bevoegdheden ondernemingsraad

Artikel 13

Werkoverleg

Artikel 14

TWEEDE AFDELING. DESKUNDIGE DIENSTEN

Bedrijfsgezondheidsdienst

Artikel 15

Veiligheidsdienst, veiligheidskundige

Artikel 16

Bedrijfsgezondheids- en veiligheidsdienst

Artikel 17

Gezamenlijke dienst

Artikel 18

Erkenning

Artikel 19

DERDE AFDELING. VERPLICHTING VAN DE WERKGEVER

Artikel 20

HOOFDSTUK V. BIJZONDERE VERPLICHTINGEN VAN WERKGEVER EN WERKNEMERS, VERPLICHTINGEN VAN ZELFSTANDIG WERKENDEN EN DERDEN

Regelen ter verzekering van de veiligheid, ter bescherming van de gezondheid en ter bevordering van het welzijn in verband met de arbeid

Artikel 21

Geneeskundig onderzoek

Artikel 22

Verplichting van werkgever en werknemers

Artikel 23

Verplichting van zelfstandig werkenden

Artikel 24

Verplichting van derden

Artikel 25

HOOFDSTUK VI. BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 26

Artikel 27

Artikel 28

HOOFDSTUK VII. TOEZICHT EN AMBTELIJKE BEVELEN

«EERSTE AFDELING ALGEMEEN» wordt geschrapt.

Arbeidsinspectie en voor een bijzondere taak aangewezen ambtenaren

Artikel 29

Verplichting tot verstrekken van inlichtingen

Artikel 30

Geheimhouding

Artikel 31

Aanwijzing

Artikel 32

Eis tot naleving

Artikel 33

Stillegging van het werk

Artikel 34

Ongeldigverklaring bewijsstukken

Artikel 35

Verzoek om wetstoepassing

Artikel 36

HOOFDSTUK VIII. VRIJSTELLINGEN, ONTHEFFINGEN EN BEROEP

Artikel 37

Artikel 38

HOOFDSTUK IX. ADVIESCOLLEGES

Arbeidsraad

Artikel 39

College van bijstand en Advies voor de Bedrijfsgezondheidszorg

Artikel 40

Districtscomité

Artikel 41

HOOFDSTUK X. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikelen 42 t/m 56

TOELICHTING

K. Artikel 11

Gebleken is, dat gevallen denkbaar zijn waarin wel van de werkgever moet worden gevegd, dat hij voldoende beschermingsmiddelen ter beschikking stelt zonder dat het voor de hand ligt tevens de werknemers te verplichten deze middelen te gebruiken. Ik denk hierbij met name aan de gevallen waarin de kans op schade zo gering is dat een verplichting niet gerechtvaardigd is, maar toch het risico van dien aard is dat de werknemer de gelegenheid moet worden geboden zich ook tegen dit geringe risico te beschermen.

Er bestaat geen behoefte bij het opleggen van de verplichting aan de werknemers tot het gebruik van beschermingsmiddelen verder in details te treden dan dat het gebruik «op de juiste wijze» dient plaats te vinden. Voorlichting van de zijde van de werkgever en van de Arbeidsinspectie (publikatiebladen) omtrent de juiste wijze van gebruik moet voldoende zijn.

O. Artikel 14

Artikel 14 beoogt het «overleg aan de voet» te bevorderen. Door de bij nota van wijzigingen ingebrachte toevoeging komt duidelijker de bedoeling tot uitdrukking dat voor zover aangelegenheden van veiligheid, gezondheid en welzijn dit vereisen dat overleg moet geschieden in kleinere eenheden binnen het gebied waarvoor een commissie is ingesteld. De bepaling is ook van toepassing indien een eenheid, waar vorenbedoeld overleg nodig is, niet behoort tot een gebied waarvoor een commissie is ingesteld. Deze toevoeging beoogt inhoudelijk tegemoet te komen aan de door de FNV gedane suggestie welke de leden van de V.V.D.-fractie naar voren hebben gebracht.

AD. Artikel 32

Het gewijzigde artikel opent de mogelijkheid voor de ter zake bevoegde commissie c.q. de ondernemingsraad of, bij het ontbreken daarvan, de meerderheid van de belanghebbende werknemers, tot het indienen van een bezwaarschrift tegen elke aanwijzing. Als uitvloeisel hiervan zullen de ter zake bevoegde commissie c.q. de ondernemingsraad of de belanghebbende werknemers van de aanwijzing in kennis moeten worden gesteld.

Kennisgeving aan de commissie c.q. de ondernemingsraad geschiedt door het districtshoofd, terwijl de kennisgeving aan de belanghebbende werknemers door de werkgever geschiedt. Gezien de uitbreiding van het beroepsrecht bestaat aan het tiende lid van artikel 33 (oud) geen behoefte meer.

In de memorie van toelichting is uiteengezet dat het districtshoofd, alvorens tot het geven van een aanwijzing in eerste instantie over te gaan, veelal met de betrokken werkgever en werknemers overleg zal plegen. Het wordt dienstig geoordeeld deze gedragslijn in de wet zelf voor te schrijven: aldus vormt deze verplichting een sluitend geheel met de verplichting, volgens welke het districtshoofd in de bezwaarschriftprocedure de diverse belanghebbenden slechts «zonodig» dient te horen.

Ten slotte zij nog opgemerkt dat de bewoordingen van artikel 32 meer in overeenstemming zijn gebracht met die van artikel 33.

Derde lid. Het beslissende moment waarop de termijn van 21 dagen ingaat, is voor de werkgever, commissie c.q. ondernemingsraad het tijdstip waarop het districtshoofd hun de aanwijzing ingevolge de tweede zin van het tweede lid ter kennis heeft gebracht; voor de meerderheid der belanghebbende werknemers is dit het tijdstip waarop de werkgever de belanghebbende werknemers ingevolge de derde zin van dat lid de aanwijzing ter kennis heeft gebracht.

Vijfde lid. Uit de term «in de plaats komen van» vloeit voort dat de aangevochten beschikking vervalt. De tweede zin houdt in dat het districtshoofd, ingeval hij van oordeel is dat de oorspronkelijk gegeven aanwijzing juist was, dan wel indien hij van oordeel is dat deze gewijzigd moet worden, in zijn nieuwe beslissing de in eerste aanleg genomen beschikking, voor zover hij die handhaaft, inclusief de motivering, bij de in tweede aanleg genomen beschikking dient te herhalen.

Achtste lid, aanhef en onder a. Het indienen van een bezwaarschrift, anders dan ingevolge het derde lid, bijvoorbeeld het te laat indienen, heft de verplichting tot naleving van de aanwijzing niet op.

AG. Artikel 35

Het wetsontwerp opent in artikel 21, derde lid, onder h, de mogelijkheid dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regelen worden gesteld met betrekking tot de aanwezigheid van bewijsstukken; het vierde lid, onder b, opent in samenhang met artikel 23, eerste lid, de mogelijkheid een werkgever te verbieden arbeid te doen verrichten indien dergelijke bewijsstukken ontbreken. Artikel 25, tweede lid, opent de mogelijkheid tot de in dat artikel bedoelde justitiabelen eveneens een verbodsbepaling te richten, en wel bijvoorbeeld inzake het beschikbaar stellen van zaken ten aanzien waarvan de voorgeschreven bewijsstukken ontbreken.

Intussen is de situatie geenszins ondenkbaar dat een bewijsstuk terecht is uitgereikt maar dat de zaak ten aanzien waarvan het bewijsstuk een positieve beoordeling inzake de veiligheid behelst, naderhand niet meer aan die beoordeling beantwoordt. Artikel 35 wil de mogelijkheid openen om bij algemene maatregel van bestuur te bepalen dat de betrokken ambtenaar in dergelijke gevallen het bewijsstuk ongeldig verklaart. Het gevolg van die ongeldigverklaring is, dat het verbod in werking treedt.

Bij de in het eerste lid bedoelde bevelen kan gedacht worden aan het bevel het bewijsstuk aan de ambtenaar te overhandigen, bijvoorbeeld voor het plaatsen van de aantekening inzake ongeldigverklaring. Hoewel de justitiebele verplicht is aan het bevel te voldoen, biedt deze verplichting, zelfs met de daaraan verbonden strafbepaling, op zich geen garantie tot naleving. Als waarborg voor onmiddellijke uitvoering van het bevel is in het derde lid de bepaling opgenomen dat de ambtenaar zonodig de hulp van de sterke arm kan inroepen.

AJ. Artikel 38

Zevende lid. In plaats van de term «daarin werkzame werknemers» is gekozen, zoals thans ook elders, voor de term «belanghebbende werknemers»; laatgenoemde term sluit beter aan bij de omschrijving van de beroepsgerechtigden, bedoeld in artikel 7 van de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen («rechtstreeks in zijn belang getroffen»). De overige wijzigingen beogen slechts de formulering te vereenvoudigen.

Achtste lid. De wijzigingen van het oorspronkelijke zesde lid vloeien voort uit het bij de nota van wijzigingen geïntroduceerde stelsel, volgens welk de kennisgeving van beschikkingen aan de ter zake bevoegde Commissie c.q. de ondernemingsraad geschiedt door het overheidsorgaan dat de beschikking heeft gegeven, en de kennisgeving van beschikkingen aan de belanghebbende werknemers door de werkgever.

Negende lid. Bezwaarschriften die niet ingevolge dit artikel zijn ingediend bijvoorbeeld omdat de termijn daarvoor is verstreken, worden niet-ontvankelijk verklaard. Het heeft onder die omstandigheden geen zin dat de Raad advies uitbrengt. Het zelfde geldt bij voorbeeld voor bezwaarschriften die niet met redenen zijn omkleed.

Het herschreven artikellid brengt duidelijker dan het oorspronkelijke artikellid tot uitdrukking dat, in geval de commissie een bezwaarschrift heeft ingediend, niet daarnaast de meerderheid van de belanghebbende werknemers in de gelegenheid wordt gesteld te worden gehoord.

Tiende lid. Wat betreft de inhoud van een aangevochten beschikking die de Minister handhaaft of wijzigt, kan de Minister volstaan met in zijn beslissing op te nemen dat hij de betreffende inhoud handhaaft, onderscheidenlijk volstaan met aan te geven in hoeverre hij deze inhoud wijzigt. Voor zover de inhoud van de beschikking van het districtshoofd wordt gehandhaafd behoeft de Minister derhalve de inhoud van de oorspronkelijke beschikking niet te herhalen.

De Minister van Sociale Zaken,
W. Albeda